

153. HOJIVÁ MILENKA

321.

Z Ostravice

Sto - ji li - pka, sto - ji, dře - va vy - so - ke - ho.

Stoji lipka, stojí,
dřevo vysokeho.

Janiček zraněne,
z kusa postřelene.

Desatere mascě
mazač jeho koscě.

Dřevo vysokeho,
lista širokeho.

Galanečka jeho
plakala o něho.

Co mo porubane,
ač se mu to zroscě.

Leži pod ňu, leži,
Janiček zraněne.

A nasbiralá mu
desatere mascě.

322. Jiné čtení z Březnice (Náp. č. 135 [282])

V tej hodonskej rubanině
leží synek, zabitý je,
rozmarýnem přikrytý je.

Přišla k němu jeho milá,
rozmarýnek odekryla.

Kdo tě, milý, kdo tě rúbal,
krvi tvojí nelitoval.

Rúbali mě dvě vojáci,
od poledňa do půlnoci.

Kdo tě rúbal, nech tě hojí,

nech tě veze k dočtorovi.

Dočtor nemá takej masti,
co by zhojil bez bolesti.

Má milá má také zeljé,
co mě zhojí do neděle.

323. Jiné čtení a pěnění

Z Provodova

Ai, me - zi dvě - ma vi - no - hra - dy, ai, me - zi dvě - ma vi - no - hra - dy

le - ží Ja - nó - šek po - rú - ba - ný, le - ží Ja - nó - šek po - rú - ba - ný.

[: Ai, mezi dvěma vinohrady :]
[: leží Janóšek porúbaný. :]

Kdo ho porúbal, nech ho hojí,

nech ho doveze k dočtorovi.

Ja, dočtor nemá takej masti,
co by vyhojil ty bolesti.

Moja milá má takovou masť,
ona vyhojí za jeden ráz.

154. DUDÁK

324.

Z Ivančic. p. T. Pr. Erb. II. 219. 220

Šel du - dá - ček hrá - ti na ho - dy a pa - dl po - zpá - tek do vo - dy a pa - dl po - zpá - tek do vo - dy.

Šel dudáček hráti na hody
[: a padl pozpátek do vody. :]

Černovoký děvče pravilo,
že dudáčka plynót vidělo.

Poběhnite, lidi, s hákama,
vytáhnem dudáčka s dudama.

Dyž sme tě, dudáčku, vytáhli,
ničky nám zadudáš na dudy.

Jak pak na ty dudy zadudám,
dyž sem ješče vínka nebumbal?

Až se já vínečka nabumbám,
potom vám na dudy zadudám.